

متن پرسش

سلام علیکم: آیا آیات دوم و سوم سوره عصر، اشاره به این مطلب و بحث نمی‌تواند داشته باشد که اگر توجه شما به خود دانی تان و مراتب پایین نفس و وجودتان باشد، در خسران هستیید ولی اگر در وادی عبودیت وارد شوید می‌توانید خود دانی تان را به استخدام خود عالی درآورید و آزادی انسانی و حریت حقیقی از موانع اسارت و توقف تان در مراحل دانی پیدا کنید، از مقام خسران به مقام ایمان و دوری از تباهی و فهم حق و صبر در راه آن و هم چنین تذکر به دیگران می‌شوید و از این جهت انفسی و انسان شناسی هم در این دو آیه به آن نظر کنیم؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: چرا نه؟ مگر سوگند اول سوره با جمله‌ی «والعصر» ما را متوجه‌ی بستر تاریخی که با اسلام در آن قرار می‌گیریم؛ نمی‌کند تا بدانیم اگر زمانه‌ی خود را پاس نداریم گرفتار روزمرگی می‌شویم مگر آن‌که متوجه‌ی اراده‌ی حضرت حق گشته که در دل این تاریخ به ظهور آمده و انسان‌ها در مواجهه‌ی یکدیگر در چنین فضایی به شکوفایی می‌رسند. موفق باشید